

Här köpte den, med nya dygder,
Ett nytt och tacksamt fosterland.

Du omgaf landets gräns med trygga murars famnar;
Du svängde kring dess rymd en växande falang.
Att vaka kring dess kust du skogens resar tvang,
Med böljorna till fält och klyftorna till hamnar.
Beredd till hvarje strid, du stod, i fridens lugn,
Lik dundrets höga gud, som, förr'n hans thron bestormas,
    Befaller viggarna att formas
    I Liparas fördolda ugn.

Den våg, som knotade i stängda katarakter,
Bland genomskurna fjell sin väg förundrad fann;
Här möttes floderna, förmåltes med hvaran,
Och delte välmågan kring systerliga trakter.
Med hvilande försvar i trygga vimplars prakt,
Gå fridens flottor ut, att skatta jordens länder,
    Från Grönlands isbeklädda stränder
    Till Inders kryddbevuxna trakt.

En länge jäfvad rätt du tankens forskning skänkte:
Dess frihet njöt sin helgd, dess sjelfsväld fann sin gräns;
Du bytte maktens bud i öfvertygelsens,
Och den fick orda fritt, som stort och ädelt tänkte.
Ett brott mot himmelens, mot folkets majestät,
Mot dygdens, sanningens, blef uppenbart och hämnadt;
    Ett brott mot dig, af yran ämnadt,
    Ditt hjerta glömde och förlät.

Af dig, du folkets vän! den skiljemur blef grusad,
Som stängde, hög och hård, regenten från sitt folk;
För dig gick nöden fram, och talte utan tolk,